

РЕШЕНИЕ

№ 1822

гр. София, 20.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Мария Стоева**

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **43** по описа за **2024** година докладвано от съдия Ирина Кюртева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на В. А. П., чрез адв.М., срещу Решение №5080 от 08.11.2023г. по НАХД №6151/2022г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 114 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 22-4332-007506 от 28.04.2022г., издадено от Началник Група към СДВР, Отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с което на касатора на основание чл. 174, ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП.

Касаторът претендира неправилност и необоснованост на обжалвания съдебен акт. Поддържа, че фактическата обстановка, отразена в АУАН и НП не е установена по достатъчно категоричен начин, като е налице непълнота при отразяване от страна на актосъставителя и наказващия орган на обстоятелствата около установяване на нарушението, които не са били разследвани в достатъчна степен. Освен това, в талона за изследване под текста „Приемам“ липсвал подпис на провереното лице, което водело до липса и израз на волята на лицето дали приема или не показанията на техническото средство. На следващо място в АУАН №80049 от 13.04.2022г. не бил

отразен вярно номера на талона за изследване, което било в нарушение на Наредба № 1/19.07.2017г. Претендира, че в АУАН и НП нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, не са описани по надлежен начин, поради което същите от формална страна не отговарят на изискванията на чл.42, т.4 и на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, т.к. в тях не са посочени конкретни обстоятелства, с които нарушителят не се е съобразил при управлението на МПС. Прави искане за отмяна на решението на СРС, както и отмяна на издаденото НП.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява. По делото е постъпила молба от процесуалния представител на П., с искане за даване ход на делото и позиция по същество. Претендира да му бъдат присъдени разноски за две съдебни инстанции.

Ответникът – началник група в Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), отдел „Пътна полиция“, редовно уведомен за образуваното касационно производство, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град след като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационна жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН от надлежна страна и срещу подлежащ на касационен контрол акт, поради което е процесуално допустима.

Съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 и 2 АПК, в касационното производство съдът се произнася служебно по валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, а решението на СРС е валидно, допустимо и правилно. Съображенията са следните:

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от Софийски районен съд.

Анализирайки всички събрани доказателства решаващият съд е приел от фактическа страна, че на 13.04.2022г. на обяд свидетелят П. С. – младши автоконтрольор в ОПП-СДВР, заедно с колегата си С. К. изпълнявали служебните си задължения в [населено място], в района на КПП В.. Около 01,25 часа полицейските служители спрели за проверка лек автомобил марка „Ф. Л.“ с рег. [рег.номер на МПС] , който се движел в посока от[жк]към [населено място]. Автомобилът бил управляван от жалбоподателя В. А. П.. На място била извършена проба за алкохол на жалбоподателя с техническо средство Алкотест – Дрегер 7510 № А. 0069 – проба 3912, която дала положителен резултат за съдържание на алкохол в издишания въздух на водача – 1,08 промила. На жалбоподателя бил издаден медицински талон за кръвна проба. Свид. П. С. съставил срещу водача акт за установяване на административно нарушение № 80049 за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП. Актът бил предявен на нарушителя и подписан от него без възражения. Въз основа на АУАН на 28.04.2022г. било издадено атакуваното НП.

Районният съд е установил, че видно от разпечатката на пробата от Дрегер и от протокола за техническа проверка, последната такава проверка (калибровка) на

техническо средство Дрегер 7510 с фабричен № А. 0069 спрямо процесната дата била направена на 03.11.2021г., както и ,че видно от справка – картон за водач, към процесната дата жалбоподателят имал издадени и влезли в сила 14 броя НП за нарушения на ЗДвП и 18фиша.

Въз основа на установената фактическа обстановка районният съд е обосновал верен извод, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно и издадено от компетентен орган, като по безспорен начин се установяват извършването на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и лицето, което следва да бъде санкционирано.

Тези изводи се споделят изцяло от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 114 състав.

С разпоредбата на чл.5, ал.3, т.1 ЗДвП е въведена изрична и императивна забрана за водачите да управляват пътно превозно средство под въздействие на алкохол, след употреба на наркотични вещества или техни аналози. За нарушение на тази забрана, законът – чл.174, ал.1, т.2 от ЗДвП (приложимата редакция ДВ, бр.77 от 2017г.), предвижда административно наказание – „лишаване от право за управление на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина“, за срок от 12 месеца и глоба от 1000 лева, когато концентрацията на алкохол в кръвта е над 0,8 на хиляда до 1,2 на хиляда включително, установена с медицинско и химическо изследване и/или с техническо средство, определящо концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишвания въздух.

В процесния случай, първостепенният съд е установил с приетите писмени и гласни доказателства, че на посочените в АУАН датата и място касаторът е управлявал лек автомобил марка „Ф. Л.“ с рег. [рег.номер на МПС] след употребата на алкохол и с концентрация повече от допустимите 0,5 промила, установени с техническо средство Алкотест дрегер. Нито към момента на съставяне на АУАН, нито в предвидения от закона срок, посоченият като нарушител В. П., е възразил срещу съдържащите се в акта фактически констатации. Установеното в АУАН, относно извършване на деянието, съставляващо административно нарушение е оспорено в съдебната фаза на производството, без да са ангажирани каквито и да е доказателства, които да опровергават направените фактически констатации.

Настоящият съдебен състав приема, че съгласно приложимата норма на чл.189, ал.2 ЗДвП редовно съставеният АУАН има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. В процесния случай, актосъставителят и свидетелят, посочен в АУАН са се подписали под съдържащите се в него констатации относно установените факти при извършване на нарушението.

Правилни са изложените в обжалваното решение доводи относно свидетелските показания на проверяващите. Убеждението на решаващия състав за достоверността на констатациите в АУАН не се разколебава от липсата на детайлен конкретен спомен за случая от страна на свидетеля при разпита му във въззивното производство, относно обстоятелствата при извършване на нарушението. Този факт не може да обосновава заключение за недоказаност на обвинението и на извършителя. Предвид на непрекъснатата дейност по контролиране безопасността на движението и съставяне на актове за установяване на административни нарушения, включени в

служебните им функции, неоправдано е да се очаква от тези лица да си спомнят детайлно обстановката, при която е осъществено всяко конкретно нарушение и лицата, които са спрени за проверка. Достатъчно е, че отразените в АУАН констатации не са били отречени.

Както в АУАН, така и в НП, е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при които е извършено. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация. Действително в съставения АУАН е поправен номер на талон за изследване. Същото обаче не е от категорията на съществените процесуални нарушения, които да са довели до накърняване правото на защита на наказаното лице. Както и СРС е посочил, подобна грешка в номера на медицинския талон за изследване не води до неяснота на описание на самото нарушение, поради което и възраженията в тази насока се явяват неоснователни.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд София - град, X. Касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №5080 от 08.11.2023г. по НАХД №6151/2022г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 114 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.